

مزامير

۱۸

خداوند صخره مَوْن

۱ ای خداوند، ای قوَوْتُم، تون دوس دارم.
۲ خداوند صخره مَوْن، قَلِه مونو نجات دهنده مَوْن؛
خداوند صخره مَوْن که به او پَنه ميارم؛
او سُوپر مَوْن، قدرت نجات و قَلِه بِلندم.
۳ خداوند که پرازنده ستايشه، بونگ زَنم
و اِ دشمنونم نجات پدا بگنم.
۴ مرگ مَوْن م چنگال خودش گروفتار کورد بيد
و اَفاش که ورون گنن مَوْن غرق کوردن؛
مرگ سي مو دومه پم کورد بيد،
تا مَوْن ا بن بَره.

۶ م تنگي خودم، خداوند خوندم
و پيش خداوند فریاد کمک بِلند کوردم.
او ا معبد آسمونی خودش صدام فمید
و فریاد کمگم به درگا او رسيد.

۷ زمین لرزید و تکون خورد،
بنا گوها بلرزید و به رعشه اُفتید؛
سی یانکه او خشم گروف بید.

۸ دی آ پتیش راس کورد و؛
آ دونش تَش گر گروفته جس در
و تَشَا لمب گروفته آ او شعلَه کشیدن.

۹ آسُمون شکافت و اومه زر؛
توریکی غلیظ زر پاهاش بید.
۱۰ سووار وَر ملاکون پرواز کورد؛
و سَر بالآ باد اوج گروف.

۱۱ او پی توریکی خوشه پوشنید،
أورا سیه بارونی،
احاطش کوردن.

۱۲ نورش که آ حضورش برق زند
پی تِگَرگ و شعلَه لمب گروفته،
پرده أورا سیئه گوشید!

۱۳ خداوند آم آسُمونا پی صداش،
که لِف تَش پَرَقَه قِصَه کورد
و صدا او متعال شُفتَه بیس.

۱۴ او تیرا خوشه شُند و دشمنونشَه پشکنید؛
و پی تَش برق، کُشون آشفته کورد.

۱۵ کف دریا دیار دا

و بنا دنیا آشکار بیس،

وختی که تو ای خداوند، دشمنونت توبیخ کوردی،

پی چری وَر هُنون غِض کوردی!

۱۶ خداوند آ آسُمون دَس خوشه فرسَنید و مونَ گروفت
و آ اُوا قول مونَ در کشید.

۱۷ مونَ آ دشمن پُر زورم رها کورد
و آ هُنون که آ مو نفرت دارن،
سی یانکه آ مو قویتر بیدن.

۱۸ م روزا بلام، به مقابله پی مو او من،
اما خداوند تکیه گا مو بید.
۱۹ او مون کمک کورد تا آ خطرا رد بووم،
او مون نجات دا، سی یانکه به بندش مشتاق بید.

۲۰ خداوند سی دل صالحیم مون پاداش داس؛

سی دل پوکی دسام، او چیه که لاقومه دامه.

۲۱ چو که رها خداوند حفظ کوردمه

و آ خدام پی بدی ری نورگردوندمه.

۲۲ قوانین اووه انجوم دایه؛

آ فرایضش ریمه نلر نیدمه.

۲۳ در حضورش بی عب بیدمه

آ گنا خومه دیر هشتنمه.

۲۴ خداوند سی دل صالحیم مون پاداش داس،

سی دل دس پوکیم برکت دامه.

۲۵ ای خداوند تو پی اشخاص وفادار، وفادوری،

پی مردم بی عب، خوبی بگنی،

۲۶ پی گسونه که پاکن، پی پوکی رفتار گنی،

اما تو نوها آدمون حيله گر بوسکی.

۲۷ تو آدمون خوکی نجات دهی،

اما متکبرون خار گنی.

۲۸ ای خداوند تو نور مونی،

ای خدا خودت توریکی مون روشنا بگنی.

۲۹ پی قدرتت به دشمنونم هوجیم برم؛

و قلا هنون بروم.

۳۰ اما ره خدا کامله؛

کلوم خداوند خالصه.

او گسونیه که به او پنه برن

حافظه.

۳۱ کیه خدا إلا خداوند؟

و كِيَه صَخْرَه، اِلَّا خِدا اُمون؟

۳۲ خداس كه مونَ قدرت داس

و رَها مونَ اَگُنا حَفْظ كورَدَه.

۳۳ پاهاَمَ لِفِ پاها اهو ساخْتَه

و مونَ سَر بِلنديا كُوها سَر پا بهلَه.

۳۴ دَسامَ سِي جَنگ تَعليم دَهَه؛

تا بُوَيامَ كَمون بَرنجِيَه دولو كُنِن.

۳۵ تو سُپَر پيروزي خوتَه به مو بخشيدِيَه،

و دَس راسِيت حامي مو بيده؛

فروتنِي تو مونَ گپ كورَدَه.

۳۶ تو رَه زَر پامَ دل گوش كُني،

تا پاهاَمَ نَصولن.

۳۷ دِشمنونُمَ تَقَب كورَدَه به هُنون بَرَسُم،

تا هُنونَ هَلاک نَكُئُم، نَم ورگَرُدُم.

۳۸ او طو سَر زمين كوومشون كه جون ورسيدنشون نبووه

و زَر پاهاَمَ اَفْتَن و جون دِهِن.

۳۹ تو كمر مونَ سِي جَنگ قوِي كورديَه

و مخالفونُمَ زَر پاهاَمَ بيهي.

۴۰ دِشمنونُمَ تَسليم مو كورديَه

و مو گسونِيَه كه اَ مو نفرت داشتتَه، نابود كُئُم.

۴۱ فرياد كَمك بِلند كُنِن اما فرياد رَسِيه نِي؛

اَ خداوند يوري مَخَن، اما اجابتشون نَم كُئَه.

۴۲ هُنونَ لِفِ غبار خورد كورُدُم،

كه باد هُنونَ پِشك كُئَه و زَر پاهاَمَ لِفِ گِل و خَره كيچا، پامال كورُدُم.

۴۳ تو مونَ اَ دَس ملتا جَنگجو خلوصي بِيهِي

و وَر قوما سرور كُني؛

ملتيَه كه نَم اِشناَسُم، خدمتُمَ كُنِن!

۴۴ به محض فَميدن صدام، اَ مو فرمون بَرَن؛

غريبيون نوهاَمَ سَر فرو ميارن.

۴۵ به گُل روحيه خوشونَه باختنَه

و پی ترس و لرز آقلا خوشون میان در.

٤٦ خداوند زندس! متبارک با صخره مو!

متعال با خدای نجات مو!

٤٧ اووه خدایه که انتقام مون بگره

و قومان زر سلطه مو میاره

٤٨ و مون آ دشمنونم خلوصی ببخشه.

تو مون پیش دشمنونم ری سفد کوردیه

و آ دس مردم ظالم نجات دوییه.

٤٩ سی یان، خداوندا، تون بن قوما مدح کوم

و تون پی حمد و سرود ستایش کوم.

٥٠ او به پادشا خودش پیروزیا گپه ببخشه،

به برگزیده خودش، داوود و نسلش،

سی همیشه رحمت و محبت کونه.

۲۳

خداوند چوپون مون

١ خداوند چوپون مون؛

محتاج به هیچ چی نم بووم.

٢ م چراگاها سرسبز مون بخفتونه؛

پیش اووا اروم ربریم بکونه.

٣ جون مون تازه بکونه

و سی دل نوم خودش،

به رها درس هدایتم بفرمایه.

٤ حتی آر آ توریکنترین دره آم گذردم،

آ بدی نم ترسم،

چو تو پی مونی؛

عصا و چودسی تو

قوت قلب مون.

° سفره سی مو نوها تیا دِشمنوئُم پَم کُنْی!
 سَرَم پِی روغن مسح کُنْی
 و پِیَالَم لَمِیلو بَکُنْی.
 ۶ مو مطمئَنُم که کُل روزا عمرُم به مو لطف و مُحَبَّت کُنْی
 و تا وختی که زَنَدَم، م خونِه تو ای خداوند ساکن بووم.

۲۷

خداوند نور و نجات مَوْن

۱ خداوند نور مَوْنو نجات مَوْن؛
 ا کی ترسُم؟
 خداوند پَنَه گا جون مَوْن؛
 پ هیچ وخت نَم ترسُم.
 ۲ وختی بدکارون وَر مو هوجیم آرَن تا گوشت لارُم خورن،
 وختی دِشمنوئُم وَر مو حمله کُنْی،
 هُنوین که بصولن و ب اُفتن.
 ۳ آر لَشکره وَر مو حمله کُنْه،
 دَلَم تَکونِه نَم خورَه؛
 حتی آر دِشمنوئُم سی جنگ پِی مو آین،
 اَندو مو به خدا خُوَدُم توکل کُنُم.

۴ یَه چی ا خداوند مَخاسَمَه
 و دُما وائُم:
 که کُل روزا زَنَدِیْم
 م خونِه خداوند ساکن بووم،
 تا تیام وَر قَشَنگی جمال خدا بووه
 و م عبادتگاش، به او فکر کُنُم.

° سی یانکه م روز بلا
 مَوْن م سایه بون خودش حفظ بَکُنْه
 و زر خِمه مقدس خودش مخفی بَکُنْه

و سَرَّ صَخْرَه، مِ جَا بُلْنَدْم بَوْتَه.
٦ اوسون وَر دِشمنوئِم كه دورَم كوردنه
پيروز ببووم
و پي فرياد شودي مِ خَمَش قريوني بگنم؛
و سي خداوند سرود بخوئِم و بناوئِم.

٧ خداوندا، به دعام گوش ده؛
مُونِ فِضْ بَخْشَا و اجابئِم فرما.
٨ تو فرمودی: «طالِبْ مو بووه!»
خداوندا، آ دل بگوئِم كه طالِبْ توئِم.
٩ ري خوئِه آ مو پنهون مكن
و وَر مو خشم مگر،
بنده خوئِه آ درگات مرون.
اي خدای نجات بخش مو،
طردم مكن و تركم مكن.
١٠ حتى آر مار و بوومَم مُونِ تِنَا هِلِن،
خداوند مُونِ تِنَا نَم هَلِه.
١١ خداوندا، رَه خوئِه به مو اوموزون
و سي دل دِشمنوئِم
مُونِ به رَه راس هدايت فرما.
١٢ به دَس دِشمنوئِم تسليم مكن،
هُنُونِ پي شوهادتا دُرو ري مو ورسيدنه
و دَم آ خشونت زَن.
١٣ اما مو به خوبيا خداوند ايمون دارم
و آندو آم مِ اي زندي هُنُونِ بيبئِم.
١٤ بندير خداوند منات،
ايمون داشته بات و دلت قرص بووه؛
آ، بندير خداوند منات و نا اِمد مبات!

دعا سی خلوصی آ دِشمنون

۱ خداوندا به تو پَنَه اُور دُمَه،

مَهَل هِیچ وخت سرافکنده بووم؛

سی دل عدالتِ مون نجات دِه.

۲ به دعا مو گوش دِه

و زیتَره سی نجاتم بیو؛

لِفِ صخره محکمِه پشت و پَنَه مو بات

لِفِ قَلَه استواره، تا نجاتم دِهی.

۳ آروسی که صخره و قَلَه مو تونی،

پِ سی دل اسم خودت مون هدایت و رِبری کُن.

۴ مون آ دومه که مِ رِه مو پِم کوردنه، رها کُن،

سی یانکه تو پَنَه گا مونی.

۵ روح خومه به دَسا تو بسپارم؛

تو مون نجات دوییه، ای خداوند خدای امین.

۶ آ بت پرستون نفرت دارم و

ای خداوند، به تو ایمون دارم.

۷ مُحَبَّت تو مایه شودی و خووشی مو ببووه،

تو سختیا مون دیدیه

مشکلا مون خوب دونی.

۸ مون به دَس دِشمن ندویی،

تو مون کمک کوردی تا آ خطرا رد بووم.

۹ خداوندا، مون فِض عطا فرما،

سی یانکه مِ تنگی هِسْم؛

تیام آ غصه تار بیسنه،

جون مِ لارم نی.

۱۰ عمرم پی غم و غصه گذشت،

سی دل گناهام،

قَوَّوْتُمْ أَدَسَ دَامَه،
استخونام بیسیئنه.

۱۱ مضحکه و رسوا پیش دشمنوئم بیسمه،
پیش همسوئم سرم نترم راس کئم.
دوسوئم آ مو بترسن؛
هر که مون م کیچه یا بازار بینه، آ مو بگروزه.
۱۲ لف مورده آ یادا رقتمه؛
و لف کیزه اشکنیده که بیهنش در.
۱۳ شئوئمه که خلیا پش سرم بدم بگوون،
وحشت احاطم کورده؛
علیه مو پی یکدو توطئه بچنن
و به نیت گشنئم ورسیدنه.

۱۴ و اما مو ور تو، ای خداوند، توکل دارم؛
و بگووم: «خدا مو تو هسی.»
۱۵ زندگی مو دس تون؛
مون آ دس دشمنوئم و گسونه که آزار دهئم نجات ده.
۱۶ تیا بندت به نور جمالت روشن کن؛
م محبتت مون نجات ده.
۱۷ خداوندا، مهل سرافکنده بووم،
سی یانکه دعام پیش تون؛
هل بدکارون سرافکنده بوون
و م خاموشی م جهنم افتن.
۱۸ بلکه لووا دروگوشون بسه بوون،
که آ ری غرور و حماقت
به ضد خدا ترسون پی گوستوخی قصه بکنن.

۱۹ رحمتت ای خداوند، در حق هنون که مطیعتن عظیمه،
کُل دوزن که چقده تو خوبی
و هنونه که ور تو توکل دارن،
حمایت کنی.

۲۰ هُنُونَ زَر سَايَه رَحْمَتِ اَ دَسِيْسَا
و حِيْلَا مَرْدَم حَفْظ كُنِيْ؛
و مِ حِمَّه مَقْدَس خُوْدَت
اَ زَخْم زَبُوْنَاشُوْن دَر اَمُوْن هَلِيْ.

۲۱ مِتْبَارَك بَا خَدَاوَنَد،
سِي يَانَكِه وَخْتِي دِشْمَنُوْنَم دَوْرَم كُوْرْدَن بِيْد،
مُحَبَّت بِي حُد حَسَايِشَه بَه مَو نَشُوْن دَا.
۲۲ مَو تَرْسِيْدُم وَ فِكْر كُوْرْدُم:
«اَ تِيَا تُو اَفْتِيْدُمَه!»
اَمَا وَخْتِي اَ تُو كَمَك مَخَاسُم
دَعَاَم مَسْتَجَاب كُوْرْدِي.

۲۳ اِي مَوْمَنِيْن بَه خَدَاوَنَد،
اَوَوَه دُوْس دَاشْتَه بَايَه!
خَدَاوَنَد وَفَاْدَارُوْن حَفْظ كُنَه،
اَمَا مِتْكِيْرُوْن سَخْت سَزَا بَدَهَه.
۲۴ شَجَاع وَ قُوِي بَايَه وَ دَلْتُوْن قِرْص بُوَوَه،
اِي كُلْ گَسُوْنَه كِه بَنْدِيْر خَدَاوَنَدَه.

۳۴

بَخْشِيَه وَ بِيْنِه چَقْدَه خَدَا خُوْبَه

۱ خَدَاوَنَدَهِي شُكْر كُنْم؛
وَ شُكْرَش هِي سَر زُوْنَمَه.
۲ اَوَوَه شُكْر كُنْم، سِي دَل كَارَايَه كِه سِيْم اَنْجُوْم دَهَه؛
هُنُوْن كِه مِتْوَاضَعْنَ يَانَ بَقْمَنْ وَ شُوْدِي بَكُوْن.
۳ بِيَايَه عَظْمَت خَدَانَ اَعْلَام كُنْم،
اَسْمَشَ حَمْد كُنْم.

۴ بَه حَضُوْر خَدَاوَنَد دَعَا كُوْرْدُم وَ

او مَوْنَ اَکُلْ ترسام رها کورد.
٥ هُنون که اووه سِلِ کُئِن، شاد بوون؛
ری هُنون هیچ وخت شَرْمونده نَم بووه.
٦ ای حقیر به حضور خداوند دعا کورد و او دعاشَ مستجاب کورد
و اووه اَکُلْ مشکلاش نجات دا.
٧ ملاکه خداوند حافظ و نجات دهنده کَسونیه که
اَ خداوند بترسن و به او احترام بوئن.

٨ امتحون کُنه و بینه که چقده خداوند خوبه؛
خووشا به حال گسه که به او پنه آره.
٩ ای مومنین، خداوند حرمت ونه،
سی یانکه گسه که اووه حرمت ونه محتاج هیچ چی نَم بووه.
١٠ شیرون جَورن آم، محتاج و گسنه ببوون،
اما هُنون که دُما خداوند گردن هیچ وخت محتاج نَم بوون.

١١ ای عزیزون خدا، بیایه و به مو گوش دهه،
تا ترس خداوند به شَمون اوموزوئم.
١٢ آیا مَخه اَ زندیتون لذت بره؟
مَخه عمرتون زیاد بووه و سعادتمند بووه؟
١٣ حرف بد سر زونتون نَ آیه
اَ دُرو دیری کُنه؛
١٤ اَ بدی ری ورگردونه و خوبی کُنه،
دُما صلح و صفا بایه.

١٥ تیا خداوند، وَر صالحونه
و گوشاش به فریاد کمک هُنون گوش دهه؛
١٦ ری خداوند ضد بدکارونه،
تایاد هُنون اَ ری زمین محو کُنه.
١٧ صالحون فریاد بُلند کُئن و خداوند هُنون بشنقه؛
او هُنون اَکُلْ تنگیاشون رها بکُنه.
١٨ خداوند نَزیک هُنون که دلاشون اِشگسنه
و هُنون اَ نا اِمدی نجات دهه.

۱۹ شخص صالح خلی رنج گشته،
 اما خداوند اووَه اَ کُل هُنون رها بگنَه؛
 ۲۰ خداوند کُل استخونا اووَه حفظ کُنَه
 و نَم هِلَه حتی یِکِه اَ هُنون اِشگِه.
 ۲۱ شرارت آدم شرور اووَه اَ پا بدراره
 و یشمنون آدم صالح محکوم بوون.
 ۲۲ خداوند جون خادومون خوشه نجات دَهه؛
 هر که به او پَنه بَرَه، هیچ وخت محکوم نَم بووه.

۴۲

کتاب دوم

ای جون مو اچه پَرشونی؟

۱ اوطو که آهو سَر تا پا مشتاق جووا اووَه،

همیطو، ای خدا، جون مو به شدت مشتاق تون.

۲ جون مو تَشْنِه خداس، تَشْنِه خدا زنده،

کی تَرُم پیش تو اَیم و تون عبادت کُنم؟

۳ عَرصام روز و شو غدام بیسنه،

سی یانکه کُل روز مون بگوون:

«خدات کجاس؟»

۴ دَلُم زوری بگنَه

چو زمونیَه بیاد اَرُم

که پی جوماعت برقنم

و هُنون به خوئه خدا رَبْری بکوردم

و اَشودی داد بَرَم

و سرودا شودی و شکرگزوری بخوندم.

۵ آچه اقدّه افسردم؟
آچه اقدّه م مشکلام غرق بیسمه؟
ور خدا امدوار منم،
یه ر دِگه اووه حمد کُنم؛
خدا مونو نجات دهندم اووه.

۶ آچه اقدّه افسردم؟
سی دل یان تون یاد بکنم،
آ سرزمین اردن و یلندیا جرمون
و آگو مصعار.
۷ غم و غصه
لِفِ طافا آ سرُم گذشنه؛
و ناراحتیام مون
لِفِ طوفونا احاطه کوردنه.
۸ خداوندا، وخت روز، مُحبت بی حد خوتّه شامل حالم کُن،
تا مو شو سرود شکرگزاری تون خونم
و به درگا تو که خدا حیات بخش مونی، دعا کُنم.

۹ به خدا که صخره مون بگوؤم:
«آچه مون آ یاد بوردیّه؟
آچه وا آ جور دشمن
به روز سیه نشیئم؟»
۱۰ تحنه دشمن استخونام خورد کورده،
سی یانکه کُل روز مون بگوون:
«خدات کجاس؟»

۱۱ ای جون مو، آچه افسردی؟
آچه م دوتوؤم پَرشونی؟
به خدا امدوار منم،
یه ر دِگه اووه حمد کُنم؛
اووه که نجات دهنده مونو خدای مون.

دلِیه پاک م مو آفرین

۱ خدایا، بر حسب مُحَبَّتِ خودت
مُونَ فِضِ عَطَا فرما!

بر حسب رحمت بی حد حساب خودت
نافر مونیامَ محو کُن.

۲ مُونَ أَ گُناهام به کُلِّ پاک کُن
و هُنُونَ به یاد مبیار!

۳ چو مو به گُناهام اعتراف کُنم
و گُناهُم هی در نظر مُون.

۴ به تو، آ تینا به تو، گُنا کور دُمَه
و کاراییه که در نظرت بدن مرتکب بیسُمَه.

سی یان وختی مُونَ قضاوت کُنی، بر حقی
و وختی مُونَ داوری کُنی، م وان بی عیبی!

۵ مو آ روزه که به دنیا او مَمَه گُناکار بی دُمَه،

آ هَموسون که نَطَمَ م رجم مارُم بَسَه بیس، به گُنا آلوده بی دُم.

۶ تو طرفدار صداقت و رُوسی،

پ باطن مُونَ آ حکمت پُر کُن.

۷ گُنانَ آ مو دیر کُن تا پاک بووم،

شورُم که آ برف سَفِدَتَر ببووم.

۸ هِل تا صدا خووشی و لذت شَنُفم،

با وجوده که مُونَ کوفتیه و خورد کوردیه، یه ر دِگه شاد بووم.

۹ ری خوته آ گُناهام پوشن

و تخصیرامَ به کُلِّ محو کُن.

۱۰ خدایا، دلِیه پاک م مو آفرین،

باطنِ مونِ پي رُوسي تازه گُن.
۱۱ مونِ ا حضورِ خودت دِيرِ مِبِه
و روحِ قدوسِ خوئِه ا مو مِگِر.
۱۲ شودي نجاتِ خوئِه به مو اَندو دِه
و روجه كه شوقِ اطاعتِ ا دستوراتِ داشته بوئِه به مو دِه.

۱۳ اوسون رَها تونَ به نامطيعونِ بِ اوموزونم
و گُناكارونِ پيشِ تو بورگردن.
۱۴ اي خدايه كه نجاتِ دهندِه موني، مونِ ا خينِ رزي دِيرِ گُن،
تا يِه رِ دِگِه،

سرودِ عدالتتِ سَرِ زونمِ اَرَم.
۱۵ خداوندا، مونِ قدرتِ دُرسِ قِصَه كوردنِ عطا فرما
تا تونِ ستايشِ گُئِم.
۱۶ تو قربونيِ نخوسي،

اَر نه به تو تقديمِ كوردم؛ تو قربونيا سوختني نَم پسندي.
۱۷ خدايا، قربوني مو، دلِ اِشكنيده مون؛
خدايا، تو دلِ اِشكنيده و توبهكارِ خوارِ نَم شُموري.

۱۸ خدايا، به خشنوديِ خودت وَر صَهيونِ لطفِه گُن؛
ديوارِ اورشليمِ اَندو بنا گُن.
۱۹ اوسون ا قربونيا شايبسته خشنودِ ببوي؛
ا قربونيا تمومِ سوزِ و قربونيا كامل.
اوسون سَرِ مذبِحِ تو گوسالا تقديمِ بگُين.

۶۳

جونمِ تَشْنِه تونَ

۱ خدايا، تو خدا موني،
مو مشتاقِ تونم؛
لِفِ زمينه خشك

و خُراق و بى اُو،
پى کُل وجودم تُسَنِه تونم.

٢ تونَ اى خدا مِ قدست ديدمه
قووت و جلالَت ديدمه.

٣ مُحَبَّت اَ زندي سى مو شيرين تره،
پَ تونَ حمد بگنم.

٤ پَ تا زندم تونَ متبارک بخونم
و پى نوم تو دسام بگنم.

٥ جونم اَ تو سِر بيووه لِف سِر بيسن اَ بترين غذاها
و لووام پى شوى تونَ تعريف بگنن.

٦ مِ جا خودم تونَ ياد گنم؛

و مِ نصفاً شو به تو فکر گنم.

٧ مِ سايه بالات پى شوى سرود خونم،
چو تو ياور مو بيديه.

٨ جونم به تو چَسَبَسَس
و دَس راسِت مونَ حمايت گنه.

٩ هُنون که قصد جونم دارن هلاک بيوون
و به قوليا زمين فرو بروون.

١٠ به دم شيمشِر سُپورده بيوون
و خوراک تُورون بيوون.

١١ اما پادشا سى دل پيروزيه که خدا به او داس، شوى بگنه
و کُل گسونه که به اسم خدا وعده بدهن، اووه حمد بگنن،
اما دون دُرُوگون بَسَه بيووه.

خدایا، نجاتم ده

۱ خدایا،

مُونِ آ ای مشکلا، که لِفِ گرد اُووا احاطَم کوردنّه نجاتم ده.

۲ م تّه لیجا فرو رفتّمه،

جایه که نم بووه وسید.

م اُووا قولم

و لفا او مون م خوشون گروفتنه.

۳ آچن نالسمه دِگه،

گلیم خشکه

و تيام آچن بندیر خدام بیدنه تار بیسنه.

۴ هُنون که بی دلیل آ مو بی زارن،

تعدادشون آ میا سَرُم بیشترن.

زیادن گسونه که نیت نابودیم دارن،

دِشمنوئم که وَر مو تهمت بی جا بَرَن.

اوچیاییه که نذُر یڈمه

پی زور آ مو اَسوندن.

۵ خدایا تو نادونی مون دونی؛

تخصیرا مو آ تو پنهنون نِسَن.

۶ ای خداوند، خدای متعال،

مَهَل هُنون که وَر تو اِمد بَسَنه و بندیر تونن،

سی دل مو شَرْمونده بوون.

ای خدای اسرائیل مهَل مایه رسوویی دوسدارونت بووم.

۷ چو سی دل تون که ایطو

شَرْمونده و رسوا بیسّمه.

۸ پیش براروئم غریبه بیسّمه

و م خونواده خودم لِفِ اجنبی هِسْم؛

۹ سی خدمت م خونه مقدست شور و هیجان دارم،

سی یان که دِشمنونت سرزنشَم بکُنن.

۱۰ اوسون که پی روزّه و گریوّه در حضورت خضوع کوردم،
هُنُونِ مَوْنٍ سِرْزَنْشِ کوردن.
۱۱ وختی سی توبه پلاس پوشیدم،
هُنُونِ مَسْخَرَمِ کوردن.
۱۲ مردم کیچه بازار پُش سَرُمِ قِصَه بگنن
و شراب خورون سی مو سرود خونن.

۱۳ و اما مو، خداوند، مِ زمون لطف تو،
به درگات دعا بگنم؛
مِ زیوتی مُحَبَّتِ خودت، خدایا
و طبقِ اَمُونِتِ نجاتبخشت،
اجابنم فرما.
۱۴ مَوْنِ اَمَنْجَلابِ خَلوصی دِه،
تا فرو نروم.

هَلِ اَ چنگ هُنُونِ که اَ مو نفرت دارن رها بووم
و اَ قولیا خَلوصی پدا گنم.
۱۵ مَهَلِ لَفا اَوِ مَوْنِ مِ خوشون گرن،
یا قولیا مَوْنِ فَرُو بِلَعن
و اَ خیر سَرِ به گور و نم.

۱۶ خداوندا، دعامِ اجابت فرما، چو مُحَبَّتِ نیکووه؛
طبقِ کثرتِ رحمتِ خودت، ری اَلا مو ورگردون.
۱۷ ری خوته اَ خدمتگزارِ خودت میوشن،
زیتره دعامِ اجابت فرما، چو مِ تنگی هِسْمِ.
۱۸ پیش مو بیو و بها آزودیم دِه،
اَ دَسِ دِشمنون رهام گن.

۱۹ تو دونی چطو و مِ توهین بیسه،
تو اَ شرم و رسوویی مو باخبری؛
کُلِ دِشمنونمِ بیینی.
۲۰ اهانته، دل مَوْنِ اِشکنیده
و درمونده بیسمه.

بندیر دلسوزہ بیڈم، اما گسیہ نجوسم،
بندیر گسیہ بیڈم کہ دلدوری دہم و پِداش ندا.
۲۱ آ جا غذا، مون زَر دان
و وختی تُشنَنہ بیڈم، سرگہ دانم.

۲۲ بلکہ سفرہ ہنون، نوہا ریشون، دومہ بووہ
و چو م صلح و صفا بہ سر برن، ہل جشن ہنون بہ عزا تبدیل بووہ و
آرامش ہنون محو بووہ.

۲۳ تیاشون تار بووہ کہ نترسہ بوون بینن
و کمراشون ہی لرزون بووہ.

۲۴ خشم خوتہ سر ہنون فرو رز،
تَش غضبیت بہ ہنون رسہ.

۲۵ کاشکہ خونا ہنون خولی آ سگنہ بوون
و م خماشون ہیچ ک ساکن نبووہ.

۲۶ چو وَر گسویہ آزار رسونن کہ تو تنبہشون کوردیہ.
و دربارہ ہنویہ قصہ بگنن کہ تو مجازاتشون کوردیہ.

۲۷ تخصیر سر تخصیراشون اضاف گن،
مہل نجات تو شامل حالشون بووہ.

۲۸ اسم ہنون آ دفتر حیانتت پاک گن،
مہل قوم تو بہ حساب آین.

۲۹ و اما مو، م رنج و عذابم،
ای خدا مون نجات دہ و سریلند گن.

۳۰ مو پی سرود، خدان حمد بگنم.
و پی شکرگزاری عظمتش اعلام بگنم.

۳۱ خداوند یان بیشتر آ،

قربونی گو و گوسالہ پیسنده.

۳۲ فقیرون وختی یان بینن، شاد بیوون،
بلکہ دلا شمون، ای جویندون خدا، زنده بووہ.

۳۳ خداوند محتاجون اجابت فرمایہ
و قوم اسیر خوشہ کوچوک تم شمارہ.

^{۳۴} آسُمون و زمين اووَه پي سرود خونن،
 درياها و کُل موجوداتش، اووَه حمد کُنن.
^{۳۵} سي يانکه خدا صَهيونَ نجات بَدَهه،
 و شَرا يهودانَ آندو بسارَه؛
 و هُنون مِ وان ساکن بيوون
 و وانَ تصرف بکُنن.
^{۳۶} نسل خادومونش وانَ به ميراث بَيرن
 و دوسدارون اسم او مِ وان ساکن بيوون.

۷۲

عدالت خوته به پادشا عطا فرما

^۱ خدایا، تو پادشانَ اوموزون تا پي انصاف داوری کُنه
 و انصاف خوته به وليعهدش عطا فرما!
^۲ تا او قوم تونَ پي انصاف داوری کُنه
 و پي انصاف مظلومونَ قضاوت کُنه.
^۳ اوسون مِ سرتاسر سرزمين اُمون
 سلومتي و عدالت برقرار بووه.
^۴ بلکه پادشا به داد مظلومون رسه
 و اَبچون فقيرون حمايت کُنه
 و ظالمونَ سرکوب کُنه.

^۵ بلکه تا عَفَتَو هي، ا تو ترسن،
 و تا ما برقراره، تونَ حرمت ونن.
^۶ سلطنت پادشا اُمون لِفِ باروني که سر سبزا بباره،
 لِفِ بارونايه که زمين سير او بکُنن و زمين پُر برکت بووه.
^۷ بلکه صالحون مِ روزا او لِفِ درخته فاش کُنن،
 تا وختي که ما برقراره،
 صلح و سلومتي برقراره!

۸ قلمروش آ دریا تا به دریا،
آ روخونه فرات تا دیرترین نقطه دنیاس.
۹ صحرائشینون نوهاش تعظیم کُنین
و دشمنونش به خاک پاش ب آفتن!
۱۰ پادشاهون تَرشیش و سرزمینا ساحلی
سیش خراج میارن؛
و شاهون شِبا و سِبا
هدیا تقدیمش کُنین.
۱۱ کُل پادشاهون نوهاش تعظیم بکُنین
و کُل قوما خدمتش کُنین.

۱۲ وختی فقیر و درمونده آ او کمک خاسه بووه، اووه نجات دَهه،
وَر ستم دیدون
و گسیه که یاوره نداره کمک رسونه.
۱۳ وَر بِنوا و نیازمند ترحم کُنه
و جون محتاجون نجات دَهه.
۱۴ جون هُنون آ ظلم و ستم رها بکُنه،
سی دل یانکه جون هُنون سیش با ارزشه.

۱۵ عمرش زیاد با!
بلکه مردم طلا شِبا به او تقدیم کُنین!
مردم هی دعاگوش بوون
و کُل روز سیش طلب برکت کُنین.
۱۶ سرزمینش پُر آ غله بووه،
کوهسونا پُر برکت بوون
و میوه وان لِف لبنان بووه.
بلکه مردم لِف علوف صحرا
م شِرا سوز بوون.
۱۷ نوم پادشا آته آ یادا نرووه،
تا عفتو هی، ذکر خرش بووه.
کُل قوما دنیا آ او برکت گرن
و هُنون آم اووه مبارک خونن.

۱۸ متبارک با خداوند خدا، خدا اسرائیل!

تینا اووَه که کارا شگفت گُنه.

۱۹ متبارک با نوم پُر جلالش تا ابد!

کُل زمین ا جلال او پُر با!

آمین و آمین!

۲۰ دعاها داوود کووک یسا تموم بووه.

۹۱

پَنَه و قَلِه مو خداس

۱ گسبه که به خدا پَنَه بَرَه،

زر سایه رحمت او قادر متعال زندگی بگُنه.

۲ به خداوند گووَه:

تو پَنَه گا و نگه دار مونی، خدای مو که وَر تو توکل گُئم.

۳ به یقین، اووَه که تونَ آ دوم صیاد رها بگُنه

و آ طاعون و بلاها نجات دَهه.

۴ او تونَ پی پرا خودش بیوشنه

و زِر بالاش پَنَه بگری؛

آمونتش، لِف سُرِه آ تو محافظت گُنه.

۵ آ شو نَم ترسی

و نه آ تیره که م روز پَرَه؛

۶ آ طاعونه که م توریکی رَه برووَه، ترسه ندوری

و نه آ وبایه که م وسط روز هلاک بگُنه.

۷ آر هزار تن کنار تو گُشته بوون

و دَه هزار نفر آلات اُفتن،

تو آسیبه نَم بینی.

۸ تینا پی تیا خودت ببینی

که چطو بدکارون مجازات بوون.

۹ سی یانکه خدانَ پشت و پَنه خودت کوردیه
 و او قادر مطلق مدد کار خودت دونسی.
 ۱۰ سی دل یان هیچ بلایه سرت نَم میایه و
 هیچ بدیه نِهنگ خِمه تو نَم میایه.
 ۱۱ سی یانکه او ملاکونشَه فرمون بدَهه
 تا مِ کُل رَهات، نِگبون تو بوون.
 ۱۲ هُنون تون سِر دَساشون بِگرن
 مبادا پات به سِنِگه خورَه.
 ۱۳ سِر شیر و افعی پا بونی
 شیر جَوون و ازدهانَ پامال بکنی.

۱۴ خداوند بفرمایه: «سی یانکه مون دوس دارَه،
 اووَه رها بکنم؛
 و سی یانکه نوم مونَ ب اِشناسَه،
 ا او محافظت بکنم.
 ۱۵ او مونَ بخونَه و مو اووَه اجابت بکنم؛
 م تنگی پی اووم؛
 اووَه رها بکنم و عزت ببخشم.
 ۱۶ عمر اووَه زیاد بکنم
 و نجات خومَه به او نشون بدو هام.»

۱۰۳

خداوند متبارک خون

۱ ای جوئم خدانَ متبارک خون!
 ای گل و جوئم، نوم قدوس اووَه متبارک خون!
 ۲ ای جوئم، خدانَ متبارک خون
 و هیچ کو ا مرَبونیاشَ ا یاد مبر!
 ۳ که کُل گناهاتَ ب اَمرزَه
 و کُل مَرَضاتَ شفا ببخشَه!
 ۴ جوئم ا مرگ نجات دَهه و

پی مُحَبَّت و رَحْمَتش بَرکَت دَهَم!
جون مَوَن پی نَعْمَتا خُوب سِر گُنَه
تا لِفِ عَقاب، جَوونِیْم تازَه بووَه.

٦ خداوند عدل و انصاف سی گُل ستمدیدون بجا میاره.

٧ او رَها خوشه به موسی آموخت

و اعمال خوشه به بنی اسرائیل.

٨ خداوند رحیم و پُر فَضَه،

دِر خَشَم و پُر اَ مُحَبَّت.

٩ تا ابد محکوم نَم گُنَه

و هی غضب نَم گِرَه.

١٠ او پی اُمون مطابق گُناهامون رفتار نَم گُنَه

اُمونَ طَبَق تَخصیر اُمون سزا نَم دَهَه.

١١ اَقَدَه که اَسْمون اَ زمین یُلندترَه،

رحمت خدا اَم به هُنون که اووَه حرمت وَنن عظیمَه!

١٢ اَقَدَه که مشرق اَ مغرب دیرَه

هَمو قدر اَم گُناهامونَ اَ اُمون دیر کورده.

١٣ او طو که بووَه وَر بَجَه خودش رحیمَه،

هَمو طو خداوند اَم وَر هُنون که حرمتش حفظ کُنن رحمت گُنَه.

١٤ سی یانکه سرشت اُمونَ دونه

و به یاد دارَه که اُمون اَ خاکِم!

١٥ و اما انسان، روزا عمرش لِفِ علوفَه؛

لِفِ گُل صحرا بشکُفن،

١٦ اما پی اومین باده اَ بن برووَه

و دِگَه اثره اَ او نَم مَنَه!

١٧ اما اَ ازل تا به ابد

مُحَبَّت خداوند شامل حال هُنونیه که حرمتش دارن

و عدالت او شامل حال بَجون بَجون هُنون

١٨ و هُنونَ که عهد اووَه حفظ کُنن

و احکام اووَه بجا میارن،

١٩ خداوند تخت خوشه مَ اَسْمون استوار ساخته

و پادشوهیش وَر کُلِّ مسلطَه.
 ۲۰ ای ملاکون خداوند، اووه متبارک خونیه،
 ای ملاکون قوی که کلوم اووه بجا میاره
 و فرمونبردار اووه.
 ۲۱ ای جمیع لشکریون آسُمونی،
 و ای خادمون خداوند که ارادشَ بجا میاره،
 خدانَ متبارک خونیه!
 ۲۲ ای همه خلقت خداوند،
 اووه م هر کجا فرمورویبشه متبارک خونیه!
 ای جوئم، خدانَ متبارک خون!

۱۱۹

الف

- ۱ خووشا به حال هُنون که م رَه دُرس قدم وردارن
 و آ شریعت خداوند پِروی بکُین.
- ۲ خووشا به حال هُنون که فرمونا اووه حفظ کُین
 و پی جون و دل دُما او بگردن.
- ۳ هیچ وخت کچروی نَم کُین،
 بلکه م رَها او قدم بزَنن.
- ۴ تو احکام خوته به اُمون دوییه
 تا آ هُنون به کُل پِروی کُیم.
- ۵ مَحْمُ اَدل و جون
 هی دستوراتِ عمل کُیم.
- ۶ اوسون شرمونده نَم بووم،
 اوسون که کُل فرمونا تونَ در نظر خودم دارم.
- ۷ تونَ پی دله پاک حمد بگووم،
 اوسون که قانونا عادلونه تونَ یاد بگرم.
- ۸ دستورا تونَ حفظ کُیم،
 هیچ وخت مونَ ترک مکن!

۹ چطو پيا جَوون رَه خوشه پاك هله؟

پي حفظ كوردن كلوم تو!

۱۰ آ دلِ جون طالب توئم،

مهَل آ فرمونا تو منحرف بووم.

۱۱ كلوم تونَم دلم بهلم،

تا به ضدت گناهه مرتكب نبووم.

۱۲ خداوندا، تو متباركي!

دستورا خوته به مو اوموزون.

۱۳ گل قوانينيَه كه به امون دويينه،

سي بقيه بگووم.

۱۴ پزوي كوردن آ فرمونا تون،

آ ثروت گرد كوردن بيشتَر دوس دارم.

۱۵ م احكام تو فكر بگم

و رهات در نظر خودم دارم.

۱۶ آ دستورا تولدت بزم؛

كلومت آ ياد نم بزم.

۱۷ به خادمَت احسان كن

تا زنده مئم و كلومت حفظ كئم.

۱۸ تيام گوش

تا آ شريعت تو چيا عجيبه بيئم.

۱۹ مو سر زمين، غريئم؛

فرمونا خوته آ مو مپوشن!

۲۰ جوئم آ شدت اشتياق به قانونات

هي جوش زنه!

۲۱ تو متكبرون ملعون توبيخ كني،

كه آ دستورات منحرف بيسته.

۲۲ ننگ و تحقير آ مو دير كن،

سي يانكه فرمونا تون حفظ كئم.

۲۳ حتى آر اربابون گرد خوشون به ضد مو فتوا دهن،

خادومت م دستورا تو فکر بگنه.
۲۴ همیطو فرمونا تو مایه لذت مونن،
هونون مشاورون مونن.

د

۲۵ جوئم به لووم رسیده؛
مطابق کلومت مون زنده کن!
۲۶ رازا دلَم پیشت اوردُم و تو مون اجابت کوردی؛
دستورا خوته به مو اوموزون.
۲۷ ره احکام خوته به مو فمون؛
اوسون م کارا عجیبت فکر بگنم.
۲۸ جوئم افرط غم مذاب بیسه؛
طبق کلومت مون سر پا هل.
۲۹ ره فریب ا مو دیر کن،
پی رحمتت شریعتت به مو اوموزون.
۳۰ مو ره وفادوری پش گروفمه
و قانونا تون نوها ری خوئم وندمه.
۳۱ خداوندا، دستورات به جا اوردمه؛
مهل سرافکنده بووم.
۳۲ م ره فرمونا تو دو بگنم،
سی یانکه تو دل مون وسعت ببخشی.

ه

۳۳ خداوندا، ره دستورا خوته به مو اوموزون؛
اوسون هونون تا به آخر حفظ گنم.
۳۴ مون قم عطا فرما تا شریعت تون حفظ گنم
و وان آته دل حفظ گنم.
۳۵ مون م ره فرمونا خودت هدایت فرما،
سی یانکه ا هونون لذت برم.
۳۶ دل مون به شریعت خودت مایل کن
و نه به سودجویی.
۳۷ تیام آ دیدن بطالت ورگردون
و م طروق خودت مون زنده کن.

۳۸ کلوم خوټه پی خادموت استوار فرما،
 که وان به هُنون که آرت بترسن وعده فرمودیه.
 ۳۹ ننگی که آ وان م ترسُم آ مو دیر هل،
 سی یانکه قانونا تو خوبن.
 ۴۰ مشتاق احکام توئم!
 به عدالت خودت مون زنده کُن!

و

۴۱ خداوندا، مُحَبِّتا تو به مو رسن
 و نجاتت، بنا به وعدت.
 ۴۲ اوسون تَرُم هُنونَ که وَم توهین کُین جوواب دو هام،
 سی یانکه وَر کلوم تو توکل دارُم.
 ۴۳ قدرت گفتن حَقَّقَت آ مو مِگِر!
 سی یانکه به احکام تو اِمِد بَسْمَه.
 ۴۴ شریعت تون هی حفظ کُئم،
 تا ابدالآباد!
 ۴۵ م آسایش قدم بزئم،
 سی یانکه دُما احکام تو بیڈمه.
 ۴۶ م حضور پادشاهون آ شریعت تو قِصَه بکُئم
 و شرم نَم کُئم،
 ۴۷ سی یانکه لذت مو م فرمونا تون،
 که دوسشون دارُم.
 ۴۸ فرمونا تون حرمت وئم و دوس بدارُم
 و به هُنون فکر کُئم.

ز

۴۹ کلوم خوټه و خادمَت به یاد آر،
 که به وان اِمِدوارُم کوردی.
 ۵۰ تسلا مو م مصیبتُم یان
 که وعده تو مون زنده بکُئه.
 ۵۱ متکبرون سخت مسخرَم بکُین،
 اما مو آ شریعت تو ری نَم ورگردوئم.
 ۵۲ خداوندا، قانونا تون که آ قدیمن، به یاد آرُم،

و تسلا بگَرُم.
^{۵۳} وختی بدکارونَ بییئِم که شریعت تونَ بجا نیارن،
 خَشْمُ به جوش میایه.
^{۵۴} هر جا زندی کُنُم،
 سی احکام تو سرود خوئِم.
^{۵۵} خداوندا، وخت شوُ اسمتَ یاد میارم
 و شریعت تونَ حفظ کُنُم.
^{۵۶} یان نصیب مو بیسه
 سی یانکه احکام تونَ حفظ کوردُمه.

ح

^{۵۷} خداوند نصیب مونَ؛
 عهد بیندُم که کلومتَ حفظ کُنُم.
^{۵۸} آ دل و جون تُشَنیه ری توئِم،
 طبق وعده خودت به مو رحم فرما!
^{۵۹} به رها خودم فکر کوردُمه
 و قدمامَ آلا شریعت تو ورگردوندُمه.
^{۶۰} زینره و بی معطلی،
 آ فرمونات اطاعت کُنُم.
^{۶۱} بدکارون سی مو دوم پِم کوردَنه،
 اما شریعت تونَ مو آ یاد نم بَرُم.
^{۶۲} وسطا شوُ بورسُم تا تونَ حمدت کُنُم،
 سی دل قانونا عادلونتَ.
^{۶۳} کُل خداترسون رفقوئِمَن،
 هُنون که احکام تونَ حفظ کُنِن.
^{۶۴} خداوندا، زمین پُر آ مُحَبَّتَه؛
 دستورا خوته به مو اوموزون!

ط

^{۶۵} خداوندا، بنا به وعدتَ
 وَر خادوم خودت احسان کوردیه.
^{۶۶} مونَ معروفِت و تشخِص دُرس اوموزون،
 سی یانکه به فرمونا تو ایمون دارم.

٦٧ نوها یانکه مونَ تَنبِه کُنِی، رَها بی رَهِیَه برفتمُ،
 اما ایسون کلوم تونَ حفظ کُئِم.
 ٦٨ تو چَقَدَه خوب و مِرَبونی،
 دستورا خوئَه به مو اوموزون.
 ٦٩ متکبرون وَم دُرُو بَسَنَه،
 اما مو پی دل و جون احکام تونَ حفظ کُئِم.
 ٧٠ دل هُنون سینگِی و بی احساسَه،
 اما مو اَ شریعت تو لذت بَرُم.
 ٧١ خوب بیس که تَنبِه بیسُم،
 سی یانکه باعث بیس که دستورا تونَ یاد کِرُم.
 ٧٢ شریعت تو سِئِم بِنَر،
 اَ مال و منال و طِلا و نقرس.

ی

٧٣ دَسا تو گِل مونَ شِشتن و شکل دان؛
 مونَ فَم دِه تا فرمونا تونَ اوموزُم.
 ٧٤ هُنون که اَزت ترسن مونَ ببینن و شاد ببوون،
 سی یانکه به کلوم تو اِمدوارُم.
 ٧٥ خداوندا، دوئِم که قانونات عادلونس
 و مونَ آ ری انصاف تَنبِه کوردیه.
 ٧٦ هِل مُحَبَّتت مایه تسلی مو بووه،
 بنا بر وعده تو به خادومت.
 ٧٧ رحمتا تو به مو رَسَه تا زنده مَنُم،
 سی یانکه اَ شریعتت لذت بَرُم.
 ٧٨ بووه که متکبرون سرافکنده بوون
 سی یانکه پی حوقه، حق مونَ پامال کوردن،
 اما مو به احکامت فکر بَکُئِم.
 ٧٩ هُنون که اَ تو بترسن پیش مو میانن،
 هُنون که شریعت تونَ دونن.
 ٨٠ مونَ یوری گُن تا پی دلِه پاک دستورات بجا آرُم تا
 شرمونده و سرافکنده نبووم.

ک

۸۱ خداوندا اَقَدِّهِ بِنَدِيرِ نَجَاتِ مَوْنَدُمْ كِه حَسَّه و در موندَه بِيَسْمُ،
 اما هَنِي بَه وَعَدَه تُو اِمْدَوَارُم.
 ۸۲ تِيَام اَجْن بِنَدِيرْت بِيَدَنْ كَم سُو بِيَسْنَه؛
 ا تُو بِيَرَسْمُ: «پ دِگَه كِي مَخِي كَمَكُم كُنِي؟»
 ۸۳ هَر چَن لَفِ مَشَكِه پِيَسْنِيَدَه و بِي مَصْرَفُم،
 اما دِسْتَوْرَا تَوْن ا يَاد نِيورْدُمَه!
 ۸۴ خَادومت تَا كِي بِنَدِير مَنَه؟
 كِي اَزَار دِهِنْدُوْنُم تَنَبِه بَكُنِي؟
 ۸۵ مَتَكْبِرُون سَر رَهْم چَه كَنْدَنَه،
 كِه بَر خَلَاْف شَرِيْعَت تَوْن.
 ۸۶ خِدَاوِنْدَا كُل فَر مَوْنَا تُو قَابِل اِعْتِمَادَنْ؛
 بَه نَاْحَق اَزَارُم بِيَدَهْن، يُوْرِيْم فَر مَا!
 ۸۷ زِيَك بِيَد مَوْن ا رِي زَمِيْن نِيَسْت و نَابُوْد كُنِي،
 ا مَّا اِحْكَامَت تَرَك نَكُوْرْدُم.
 ۸۸ بَر حَسْب مُحَبَّت خُوْدت مَوْن زَنْدَه هِل،
 تَا شَرِيْعَت تَوْن حَفْظ كُنْم.

ل

۸۹ خِدَاوِنْدَا، كَلُوْم تُو سِي هَمِيْشَه
 م اَسْمُوْنَا اسْتَوَارَه.
 ۹۰ و فَادُوْرِي تُو نَسْل اَنْدَر نَسْلَه،
 تُو زَمِيْن بِنَا وَنْدِي و پَا بَر جَا بَمَنَه.
 ۹۱ هُنُون پِي قَانُوْنَا عَادَلُوْنَه تُو تَا بَه اَمْرُوْز بَر قَرَارَنْ،
 سِي يَانَكِه هَمَه چِي دَر خَدْمَت تَوْن.
 ۹۲ اَر شَرِيْعَتْت مَآپَه لَذْت مَو نَبِيْد،
 حَتْمَا م مَصِيْبِت خُوْدُم هَلَاك بِيَسْمُ!
 ۹۳ اِحْكَامَت هِيْچ وَخْت ا يَاد نَم بُوْرْدُم،
 سِي يَانَكِه بَه وَاَسْطَه هُنُون مَوْن زَنْدِي بَخْشِيْدِي!
 ۹۴ مَو ا تُوْنُم، پ نَجَاتْم دِه!
 سِي يَانَكِه دُمَا اِحْكَامَت بِيْدُمَه.
 ۹۵ بَدِكَارُوْن بِنَدِيْرَنْ تَا مَوْن هَلَاك كُنِي،
 ا مَّا مَو بَه شَرِيْعَت تُو فِكْر كُنْم.

۹۶ هر چی آخره داره،
اما فرمونا تو بی نهایت وسیع!

م

- ۹۷ شریعتت چقدّه دوس دارم!
کُل روز به وان فکر کُنم.
۹۸ فرمونات مون آ دشمنونم حکیمتر بکُن،
سی یانکه هی در نظرُم هسن.
۹۹ آ کُل معلومم دونا تر بیسمه،
سی یانکه هی به احکام تو فکر بکُنم.
۱۰۰ آ ریش سفدون دونا تر بیسمه،
سی یانکه شریعتت حفظ کُنم.
۱۰۱ پا خومه آ هر ره بده دیر هشتمه،
تا کلوم تون حفظ کُنم.
۱۰۲ آ احکام تو ری نم ورگردونم،
سی یانکه تو خودت مون تعلیم دوییه.
۱۰۳ کلوم تو به زونم چقدّه شریئه
و به دونم آ عسل شیرینتره!
۱۰۴ آ احکامت فم کسب بکُنم،
سی یان آ هر ره گچه بگروزم!

ن

- ۱۰۵ کلوم تو سی پاها مو چراغ
و سی ره مو نوره.
۱۰۶ قسم خوردمه و قسمم نم اشکنم،
که قانونا عادلونت حفظ کُنم.
۱۰۷ خلی مصیبت کشیدمه؛
بر حسب کلومت، خداوندا، مون زنده کن.
۱۰۸ خداوندا، دعاها شکرگزوری مون قبول فرما
و احکام خوته به مو اوموزون!
۱۰۹ خدایا جونم هی م خطرّه،
اما شریعتت فراموش نم کُنم.
۱۱۰ شریرون سیم دوم پم کوردنه،

اما مو ا احکامت دیر نَبیْسَمَه.
 ۱۱۱ شریعت تونَ تا به ابد مِ دلمِ بهلمِ،
 سی یانکه هُنونِ خووشی دل مونن!
 ۱۱۲ دل خومَه به حفظ دستورا تو مایل کوردُمَه،
 تا به ابد و تا به آخر.

س

۱۱۳ ا مردم دوری و متظاهر بدم میایه،
 اما شریعتت دوس دارم.
 ۱۱۴ تو پَنه گا و سَپرِ مو هسی،
 وَر کلومت امد بَسْمَه.
 ۱۱۵ ای بدکارون ا مو دیر بایه،
 تا فرمونا خدامَ حفظ کُنم!
 ۱۱۶ خداوندا طبق وعدت دس مونَ گر تا زنده مَنم
 و م امد خودم سرافکنده نبوم!
 ۱۱۷ ا مو حمایت کُن تا نجات پدا کُنم
 و دستورا تونَ هی بیاد ارم.
 ۱۱۸ تو هُنونَ که دستورات قبول نَم کُنن، کوچوک حساب کُنی؛
 سی یانکه فریبکوری هُنون بی فایدس.
 ۱۱۹ تو کُل بدکارون زمینَ لفِ توفالَه دیر بهی؛
 سی دل یان شریعت تونَ دوس دارم.
 ۱۲۰ ا ترس تو میا لارم راس بیسنه؛
 ا داوریا تو بترسم.

ع

۱۲۱ پی عدل و داد عمل کوردُمَه؛
 مونَ پی هُنون که و م ظلم کُنن تِنّا مَهَل.
 ۱۲۲ سیم ضمانت کُن که خریتم در پشه
 و مَهَل متکبرون و م ستم کُنن.
 ۱۲۳ تیام اچن بندیر نجانت بیدن تار بیسنه،
 اچن بندیر و عده عدالتت بیدم!
 ۱۲۴ پی خدمتگزار خودت طبق مُحبت خودت رفتار کُن
 و دستورا خوتَه به مو اوموزون!

۱۲۵ مو خادوم توئم،
 مون بصيرت عطا فرما تا شريعت تون درک کُئم!
 ۱۲۶ وخت وان رسيده که خداوند عمل کُئه،
 سي يانکه شريعتت زر پا وندنه.
 ۱۲۷ سي دل يان، فرمونا تون دوس دارم،
 بيشترا طلا، بيشترا طلا ناب.
 ۱۲۸ سي يان، احکامت به کُل راس دوئم
 و آ هر ره نادرسيه بي زارم!

پ

۱۲۹ شريعتت عجيبه،
 سي دل يان پي جون دل هُنون حفظ کُئم.
 ۱۳۰ باز بيسن کلوم تو نور بيخشه
 و ساده لوحون فهيم بکُئه.
 ۱۳۱ پي جون دل سي تو آح بزم،
 سي يانکه مشتاق فرمونا تو هسم!
 ۱۳۲ ور مو نظره کُن و مون فيض عطا فرما،
 بنا به رسم خودت که دوسدارون خوته رحمت فرمويي.
 ۱۳۳ قدما مون م کلوم خودت استوار فرما،
 تا هيچ بديه ور مو مسلط نيويه.
 ۱۳۴ مون آ ظلم انسان خلوصي ده،
 تا احکامت حفظ کُئم.
 ۱۳۵ نور ريت ور خادوم خودت روشنا کُن
 و دستورا خوته به مو اوموزون!
 ۱۳۶ عرصام لف جووا او رزون بيسنه،
 سي يانکه شريعتت حفظ نم کُين.

ص

۱۳۷ خداوندا، تو عادل
 و داوريات پي انصافن!
 ۱۳۸ شريعتت،
 به کُل آ ري عدل و انصافه.
 ۱۳۹ غرتم مون بسوزنه،

سی یانکه دِشمنوئُم کلوم تونَ آ یاد بَرَن.
 ۱۴۰ کلومت تا به آخر امتحون بیس و پاک بید
 و مو هُنونَ دوس دارُم.
 ۱۴۱ هر چِن مو ناقابل و حقیْرُم،
 اما احکامت آ یاد نَم بَرُم.
 ۱۴۲ عدالت تو عدالتیه ابدی
 و شریعتت حَقّه.
 ۱۴۳ تنگی و فشار مونَ احاطّه کورده،
 اما دستورات باعث شودی مونن.
 ۱۴۴ شریعتت تا به ابد پی عدالتّه،
 مونَ فَم بخشا تا زنده مُم!

ق

۱۴۵ خداوندا، آ تَه دل به درگات التماس کُنم،
 دعامَ مستجاب فرما تا دستورا تونَ بجا آرُم.
 ۱۴۶ پیش تو دعا بگُنم، مونَ نجات ده!
 و مو شریعت تونَ بجا میارُم.
 ۱۴۷ نوها یانکه عفتو درایه به تو دعا و التماس کُنم؛
 پی امد بندیر وعده کلومت نشسمّه.
 ۱۴۸ کُل شو بیار موندم،
 تا م کلومت فکر کُنم.
 ۱۴۹ طبق مُحبت خودت صدامَ شَنف!
 طبق قانونا خودت، خداوندا، مونَ زنده هَل!
 ۱۵۰ مردم بد نیت سی حمله به مو نِزیک بوون.
 هُنونَ آ شریعتت چَقده دیرن!
 ۱۵۱ اما تو نِزیک هِسی، ای خداوند؛
 و کُل فرمونات راسن.
 ۱۵۲ آ مدتا قبل شریعت تونَ آموختّمه
 تو هُنونَ اوطو تثبیت کوردیه که تا ابد پابرجا منن.

ر

۱۵۳ ای خداوند به رنجام سیل کُن و مونَ نجاتم ده،
 سی یانکه شریعتت آ یاد نبوردّمه.

۱۵۴ به دفاع آ حق مو ورسک و مون رهام گن!
 طبق وعدت مون زنده هل!
 ۱۵۵ نجات آ بدکارون ديره،
 سی یانکه دُما دستورا تو نسن.
 ۱۵۶ رحمتا تو ای خداوند خلین؛
 مون طبق قانونا خودت زنده هل!
 ۱۵۷ آزار دهندون و دشمنونم بی حد حسابن،
 اما آ شریعت تو ری نم ورگردونم.
 ۱۵۸ خائونون بیبیم و آزشون کراحت دارم،
 سی یانکه کلوم تون حفظ نم کین.
 ۱۵۹ بین که احکامت چقدّه دوس دارم،
 طبق مُحبت خودت، خداوندا، مون زنده هل!
 ۱۶۰ کلومت به کل راسه
 و قانونا عدالتت، ابدی.

ش

۱۶۱ حاگمون بی دلیل آزارم بدهن،
 اما دل مو آ کلوم تو بترسه.
 ۱۶۲ مو سی وعده تو شودی بگنم
 لِف گسه که گنج زیاده جوسه بووه!
 ۱۶۳ آ درو نفرت و کراحت دارم،
 اما شریعتت دوس دارم.
 ۱۶۴ روزّه هف ر تون حمد گنم،
 سی دل داوریا عادلونت.
 ۱۶۵ دوسدارون شریعتت م سلومتین
 و هیچ چی نتره هنون آ ره درس بدر گنه.
 ۱۶۶ خداوندا، بندیر نجاتت هسم
 و فرمونا تون بجا میارم.
 ۱۶۷ جوئم شریعت تون حفظ گنه
 و هنون خلی دوس دارم.
 ۱۶۸ احکام و شریعت تون حفظ گنم،
 سی یانکه تو آ هر کاره که گنم آگوهی.

۱۶۹ خداوندا، فریادُم به درگا تو رَسَه؛

طبق کلومت مونَ فهیم کُن.

۱۷۰ فریاد التماسُم به درگا تو رَسَه؛

طبق وعدَت رهام کُن!

۱۷۱ هی تونَ حمد کُنم،

سی یانکه دستورا خوتَه به مو بِ اوموزونی!

۱۷۲ سی کلومت سرود خوئم،

سی یانکه دستورات به کُل پی عدالتن!

۱۷۳ دَس تو سی یوری مو آماده بووه،

سی یانکه احکامت پش گروفمه.

۱۷۴ خداوندا مشتاق نجاتت هِسُم

و شریعتت لذت مونَ!

۱۷۵ جون مونَ زنده هل تا تونَ حمد کُنم

و قانونات مونَ مدد رسونن.

۱۷۶ لِیَفِ گوسفند ول بیسه، سرگردوئم،

خادومت جورش،

سی یانکه دستورات اَ یاد نیوردمه!

۱۲۱

یوری مو اَ جانبوب خداوندَه

۱ تیا خومه آلا گوها بُلند کُنم؛

یوری مو اَ کجا برسه؟

۲ یوری مو اَ جانبوب خداوندَه

که آسُمون و زمینَ اَفریده.

۳ او نَم هله پا تو صولَه؛

او که حافظ تونَ، تیه سر هم نَم وَئَه!

۴ آ، او که حافظ اسرائیل

تِيه سَر هم نَم وَنَه و نَم خُفْتَه!

° خداوند حافظ تون!
او کنار تون و آ تو حمايت كُنَه!
٦ عَفْتوم روز تون عاجز نَم كُنَه؛
و نه مَتاب م شُو.

٧ خداوند تون آ هر بدى حفظ بَكُنَه؛
او حافظ جون تو بيوه!
٨ خداوند رفتن و اومين تون زِر نظر دارَه و دلش هى وَرت دَهَه،
آ ايسون و تا به ابد!

۱۲۷

آر خداوند خونته بنا نكنه

١ آر خداوند خونته بنا نكنه،
بنا هونش الكى زحمت كشن؛
آر خداوند شَر نكبونى نكنه،
نكبونون الكى نكبونى بَكين!
٢ بى فايدس كه سحر زيتره بورسيه
و تا در وخت بيار مَنه،
تا پى رنج و زحمت نونه دراره.
سى يانكه وختى محبوبون خدا خون، او سيشون تدارك بيئه.

٣ بچون، ميراڤه آ طرف خداوندن،
هُنون پاداشه هسن كه خداوند به انسان عطا بَكُنَه.
٤ كوَوَكونه كه سى پيا جَوون متولد بوون،
لِف تيرا تيزين م دَس پيا دلاوره.
° خووشا به حال وانكه تيردون خوشه آ هُنون پُر كُنَه!
ايطو گسونه هيچ وخت شَرمونده نَم بوون،
م جنگ پى دشمنون هيچ وخت شكس نَم خورن.

به آواز دعام گوش ده

۱ خداوندا، آ تو یوری طلب کُنم، زیتره به دائم رس!
 وختی دعام پیشت میارم، به صدام گوش ده.
 ۲ هِل دعام لِفِ دی بخور به حضورت رسه،
 دَسام که به حضورت بُلند کُنم، لِفِ قربونی شوام قبول فرما.

۳ خداوندا لووا و
 دوئم نگبونی کُن.
 ۴ دل مون ا میل به بدی دیر هِل،
 تا پی بدکارون مرتکب کارا بده نبووم
 و پی هُنون هم سفره نبووم!

۵ آر شخص صالحه مون سرزنش کُنه، در حَقم مُحَبیت کورده،
 و آر مَدَمَّتُم کُنه، سی مو لِفِ یان که میام روغن زنده و
 ا وان سرچی نَم کُنم.
 اما مو هی به ضد کارا بدکارون دعا بکُنم.
 ۶ وختی حاگمون هُنون ا صخرا به زر بسنه بوون،
 اوسون قِصا مون بَقَمِن و به دُرسی هُنون پی بَبِرِن.
 ۷ بگوون: «اوطو که گسه شخم زنه و زمین شیار بَهه،
 استخونا اُمون قَل قَل بیسه و به هر لا یشک بیسنه.»

۸ اما ای خداوند، خدای مو،
 تیا مو آلا تون؟
 به تو پَنه ب آرم،
 پ مون بی دفاع مهل.
 ۹ مون آ دومه که سیم وندنه حفظ کُن
 و آ تله بدکارون محافظت فرما.
 ۱۰ مردم بدکار م دومه که خوشون پم کوردنه گروفتار کُن و
 مون به سلومتی رها کُن.

تو پنه گامو هسی

۱ پی صدا بُلند پیش خدا فریاد کُنم؛

و آ او کمک مَحْم.

۲ کُل شکایتا خومه به حضورش بَبْرُم

و مشکلا خومه سی او بازگو بکُنم.

۳ وختی جوئُم به لوم رَسَه،

او زیتره به کمکم میایه و

رَهه نوها پام بوئه.

دشمنون سر ره مو دوم پم کُنن.

۴ ایلا اولا خومه سیل کُنم

و گسیه نی تا کمکم کُنه.

پنه گاهه ندارُم

و گسیه م فکر جوئُم نی.

۵ خداوندا پیش تو فریاد زَنُم

و بگوؤم، «تونی پشت و پنه مو،

تونی که جوئُم حفظ کُنی.»

۶ به فریاد مو توجه کُن،

سی یانکه جلی درموندَم.

مون آ آزار دهندوئُم رها کُن،

سی یانکه آ مو قویترن!

۷ جوئُم آ اسارت آزاد کُن،

تا تون سی دل خوبیایه

که سی مو کوردیه،

م جمع دُرسکارون ستایش کُنم.

خداوند دل‌اشک‌نیدونَ شفا بدّہہ

۱ حمد خدانَ،

چقّدہ سرود خوندن سی خدا خوبہ
و چقّدہ حمد و تشکر آ او لذت دارہ.

۲ خداوند آندو اورشلیم بسازہ،

رونّدہ بیسون اسرائیل آندو گرد کُئہ.

۳ دل‌اشک‌نیدونَ شفا بدّہہ

و زخم‌اشونَ ببندہ.

۴ تعداد ستارونَ او تعیین کُئہ،

هر کو آ ہنونَ بہ اسم‌اشناسہ.

۵ عظیمہ خداوند آمون و خلی قدرتمندہ،

حکمتش آخرہ نی.

۶ خداوند آدمون خوکی سرافراز کُئہ،

اما بدکارونَ زمین زَنہ.

۷ پی سرود خدانَ شکر کُئہ،

پی ساز چنگ بہ استقبال خدا روہ.

۸ او اورانَ مِ آسمون میارہ

و سی زمین بارون عمل میارہ

و سبزانَ سر کُوها سوز کُئہ.

۹ او جوونونَ غذا بدّہہ،

روزی بچ کلاقونَ، کہ داد کُئین.

۱۰ قدرت عسبون خدانَ خشنود نم کُئہ،

قدرت آدمیزاد اووہ خوشحال نم کُئہ.

۱۱ خووشی خداوند آ ہنونییہ کہ حرمت اووہ دارن و

اِمد بہ مُحبت او بسنہ.

۱۲ ای شر اورشلیم خداوند حمد کُن!

ای گُو صَهبیون، خدا خوئَه حمد گُن!
 ۱۳ سی یانکه او دروازاتِ محکم بگُئَه و آری دِشمنون بَسَه ببووه
 و بچونت که م تو ساکنن برکت دَهه.
 ۱۴ او صلح م مرزات حکمفرا بگُئَه،
 و تون پی نون گنوم سِر هله.
 ۱۵ او به زمین فرمون دَهه،
 هر چه بفرمایَه زیتره عملی ببووه.
 ۱۶ برفان لِفِ لوحافِه سِر زمین پِم گُئَه،
 و شوئَم لِفِ خاکسِتر پِشک گُئَه.
 ۱۷ خدا دونا تِگرگَ لِفِ سِنگ رزا آ سُمون رزَه،
 کیه که تاب تحمل سرما هُنون داشته بووه؟
 ۱۸ پَ دستور دَهه و یخا او ببوون،
 باد سِر زمین فرسنه اووان زوون گُئَه.
 ۱۹ او کلوم خوشه به یعقوب داس
 و شریعت و قانونا خوشه به قوم اسرائیل.
 ۲۰ ای کاران تِنّا پِن قوم اسرائیل کورده،
 سی دل یان باقه قوما قانونا اووه ن اشناختنه.
 حمد خدان!

۱۴۸

خدان حمد گُئَه

۱ حمد خدان!
 خداوند آ عرش برین حمد گُئَه،
 م عرش برین اووه حمد گُئَه.
 ۲ ای گُل ملاکون اووه حمد گُئَه،
 ای گُل لشکرا آسُمونی، اووه حمد گُئَه.
 ۳ ای عفتو و ما، اووه حمد گُئَه،
 ای گُل ستارون که م آسُمون پِرَق زَنه، اووه حمد گُئَه.
 ۴ ای آسُمونا و ای اووا بالا آسُمون،
 اووه ستایش گُئَه.

۵ هُنون کُل نوم خداوندَ حمد کُنن،
سی یانکه او امر فرمود و آفریدَه بیسن.
۶ او کُل هُنونَ تا ابد استوار کورد و
هیچ وخت تغییر نَم کُنن.

۷ خداوندَ آ زمین حمد کُنه،
ای نهنگا و ای کُل موجودات قولیا اقیانوسا؛
۸ ای تَش برق و تیگرگ و برف و اورا
و ای بادا طوفونی که دستورا اووه بجا میاره!
۹ ای گوها و کُل تپا،
ای درختا میوه و کُل درختا سرو؛
۱۰ ای جوونون وحشی و آلی،
ای خزندون و باهندون؛
۱۱ ای شاهون زمین و کُل قوما،
ای امیرون و کُل حاکمون دنیا؛
۱۲ ای کووکون و دخترتون جَوون،
ای پیرون و ای جَوونون.

۱۳ هُنون کُل، نوم خداوندَ حمد کُنن،
سی یانکه تِنّا نوم او متعاله؛
قدرت و جلال خداوند بالاتر آ زمین و آسْمون.
۱۴ او به بنی اسرائیل که قوم خاص اوون قدرت بخشیده،
شکر سی کُل هُنون که مطیعشن،
سی بنی اسرائیل که قوم نَزیک به اوون.
حمد خدان!

۱۴۹

سی خداوند سرود تازه خونه

۱ حمد خدان!

سی خداوند سروده تازه م
جمع مومنون خونه.

۲ ای اسرائیل سی وجود آفرینندت شاد بات،
ای مردم شر اورشلیم سی دل شا خوتون شودی کُنه.
۳ پی رقص نوم خداتون حمد گووه
و پی داره و عود سیش زنه!
۴ سی یانکه خداوند آ قوم خودش روضیه،
او هُنون که ستم دیدنه نجات دَهه.
۵ قوم خدا سی دل ای افتخار گپ شودی کُین،
شُوا م رخت خوشون پی شودی سرود خونن.
۶ حمد خدا سر زونشون بووه
و شیمشیر دو دم م دَساشون.
۷ تا آ قوما انتقام گرن
و ملتان تنبه کُین؛
۸ شاهونشون به زنجیر گشن
و گپونشون پی پابندا آهنی؛
۹ حُکم خدان در مورد تنبه هُنون اجرا کُنه.
یان افتخاریه سی کُل هُنون که مطیع خدان.
حمد خدان!

